

Els papers respectius dels professionals de l'ensenyament,
de l'Administració educativa, de les universitats i de l'autoritat acadèmica

Moderador: **Vicent Pitarch**, membre de la Secció Filològica de l'IEC

Joan Miralles

Antoni I. Alomar

Toni Badia

Joaquim Arenas, cap del Servei d'Ensenyament del Català (SEDEC)
de la Generalitat de Catalunya

Al voltant del tema *Els papers respectius dels professionals de l'ensenyament, de l'Administració educativa, de les universitats i de l'autoritat acadèmica*, els ponents del debat fan les seves respectives aportacions.

Alomar, tot posant de relleu la competència de l'IEC dins el conjunt dels Països Catalans, classifica els àmbits d'actuació de l'IEC, pel que fa a les seves relacions amb el món educatiu, en quatre apartats: consultes (demana sistemes més flexibles per tal de canalitzar l'intercanvi informatiu), assessorament (cal que les publicacions normatives de l'IEC arribin a tots els centres de secundària i d'ensenyament superior), incorporació de noves tecnologies (l'IEC hauria de crear material de suport a l'ensenyament a través de la xarxa) i didàctica (l'IEC hauria de contribuir a la renovació pedagògica).

Badia remarca la distància que hi ha entre les publicacions de l'IEC i els problemes quotidians que tenen els mestres, sobretot a primària i secundària. Pel que fa a la dimensió de formació del professorat, pròpia de les universitats, emfasitza el camp d'actuació en la dinamització de l'estàndard, una tasca que es presta força a la planificació conjunta amb l'IEC. Aquest, d'altra banda, té un àmbit extens d'intervenció en el camp específic de la tecnologia aplicada a la recerca lingüística. Indica, finalment, que fóra perillós, dins els programes informàtics, que la comunitat catalanòfona promocionés correctors ortogràfics diferents.

Arenas proclama que la Generalitat de Catalunya considera com a element bàsic del sistema educatiu l'estandardització lingüística. En aquest sentit, esmenta les tasques del seu departament en l'elaboració i difusió de materials educatius i en la formació del professorat. També fa referència al projecte d'elaborar subestàndards adreçats als nivells baixos del sistema educatiu. Respecte de la comissió conjunta Generalitat-IEC, suggereix que potser convindrà intensificar els contactes i dinamitzar les clàusules actuals.

Abans d'invitar els assistents a participar en el debat, el moderador comunica el projecte que acaba d'aprovar l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana (IIFV) d'elaborar un model de llengua adreçat a la realitat educativa del País Valencià.

Miralles insisteix que, en darrera instància, l'autoritat lingüística l'ostenta en exclusiva l'IEC;

la resta d'instàncies són simples assessors. I, pel que fa als diversos models de llengua (territorials o sectorials) que es puguin plantejar, propugna que siguin enfocats rigorosament des de l'òptica del conjunt del sistema.

En el debat intervenen Joan Carles Martí (president de l'associació cívica El Tempir d'Elx), que demana que es tinguin en compte les varietats meridionals; Joan Pere Lebián (Catalunya Nord), que demana que el material didàctic que arriba als centres educatius nord-catalans sigui elaborat amb criteris d'adaptació adequada, i Miquel Àngel Pradilla (URV), que expressa les pròpies inquietuds envers el projecte anunciat de l'IIFV.

Finalment, el debat se centra entorn de l'estandardització en l'àmbit educatiu. Hi aporten diversos matisos conceptuals Joan Miralles i Aina Moll (membres de la Secció Filològica de l'IEC), Isidor Marí (membre de la Secció Filològica de l'IEC i coordinador d'aquestes Jornades), Joaquim Arenas i Rosa Artigues.